

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Judæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Palma proprietates varia. Semper folia habens & unguentum perperua. Cuius sua folia firmiter manent, & folia non amittens. Pl. 91. 9. 13.

Fructum præterea reddit pari cum foliis æquilibrio, atque hinc iustitiam significari voluit. Præter hæc incorrupta est Palmæ materies, ac propemodum senii nescia, perinde ac decet incorruptos esse, neque umquam temere flecti aliorum quorundam arbitrio, Iustitiæ administratores. Felicitatem etiam ἐμπεδοφύλλου appellaverunt, cum & Laurus, & Oliva, & Myrtus, ac aliæ quædam, quibus est perennis foliorum viror, succrescentibus aliis priora decuciant. Eademque immobilitas expetitur in Iustitia. Quod vero ponderibus resistat, & in adversum incurvetur, facere idem Iudices debent, atque reluctabundi, seductores, pellacesque omnes detrectare, neque violentiæ cedere. In hanc sententiam Levitico celebrandis feriis xv. mensis septimi, Palmarum furculos, quos Græci spathalas à gladii forma vocant. Legislator fumendos præcipit. Theologi per eos juvenescentia Iustitiæ germina interpretantur. *Iustus enim*, ait Psalmographus, *sicut Palma germinat*: propterea quod nihil est in universa Palma, quod respui debeat, ita tota ab intima medulla ad extremum usque folium humanæ necessitatis usibus esse commoda, idque multipliciter, perinde ac in his, qui iuste vivunt, nihil reperias, quod non undecumque utile sit ac commendabile.

SOL. CAP. VI.

Neque quidem ea de causa tantum Palma Solis hieroglyphicum est, quod anni vicissitudines referat, quantum quod figuram solarium radiorum imitari quodammodo videatur. Unde sacerdotii veteris autores, qui (ut Proclus ait) à rebus apparentibus superiorum virium cultum adinventerunt, ab hac similitudine solare quid in Palma esse arbitrati sunt. Et apud L. Apulejum legas, mystico eo sacro quo initiabantur Isidi, caput ad solarium radiorum similitudinem ostendendam, Palmæ candidæ foliis in modum radiorum profidentibus redimitum.

VICTORIA. CAP. VII.

Lib. 7. Problematum A. Gel. lib. 3. cap. 6. Pluta. l. 16. servent, & similia. c. 424. Neroni numus Suetonius in Augusto c. 94.

Victoriæ demum in Palma significatum, ex numis, picturis, sculpturisque omnibus universæ iam plebeculæ manifestum est. Eaque elocutio toties usurpata Ciceroni: *Docto Oratori Palma danda est. In quadrigis qui Palmam primus acceperit. Quam palmam utinam dii immortales tibi, Scipio, restent*, & similia. Et causam multi prodidere, præcipue vero Plutarchus Symposiacè in octavo: quum etiam posuerat Aristot. nempe si super arboris eius lignum, magnum quantumlibet pondus imponas, Palma minime deorsum cedit, nec infra flectitur, sed adversus pondus refurgit, & sursum nititur in contrarium fornicata. Eaq; de causa in certaminibus Palmam signum esse placuit victoriæ, quoniam, uti dictum est, ingenium ejusmodi ligno est, ut urgentibus prementibusque non cedat. Videre vero est Palmam caudicibus sursum versus collectis in pumo Neroniano, ubi idem ipse Aprum impetit veru, victoriæ nimirum, quam de confecta fera consecutus esset, hieroglyphicum. Et felicitis augurii causa Augustus Palmam inter juncturas lapidum enatam ante domum suam, in compluvium deorum Penatium transtulit, utque coalesceret magnopere curavit, Cæsaris factum secutus, qui castris locum capiens, inter sylvas, quas cædebat, repartam Palmam conservari ut omen victoriæ iussit. Adhæc Cæsariæ victoriæ adversus Pompejum in Pharsalia prælio commisso Trallibus Palma ostentum dedit, exorta repente eodem ferme tempore, quo hæc gesta sunt penes Cæsarianam statuæ basin, quæ in templo Victoriæ dicata erat: quamvis omnis circa statuam locus natura solidus, & durissimo lapide intratus esset: atque hujus generis ostenta multa apud veteres memorantur. Minime vero prætereundus est numus æreus cum ingenti Palma, eaque dactilis facunda, cujus inscriptio est AL.Æ. quæ dubio procul victoriam Alexandriæ Ægyptiacæ significat: quod ut magis explicetur, ab alta faciè spica est cum inscriptione, ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

JUDÆA. CAP. VIII.

Defumuntur hieroglyphica plerumque à rebus quas egregiè aliqua regio ferat: ut Cyrenica per Silphium, quod in Batti numis cūsum videas. A palmarum vero feracitate Judæa ejus arboris pictura significatur. Sane in Titi numis passim videre est ejus provinciæ simulacrum arbori Palmæ adalligatum, cum inscriptione, JUD. CAP. Ubi vero inscriptio est Cæsaris Vespasiani, atque hinc

A dem JUDÆA CAPTA, in cæsta sedet ipsa manu quasi faciem complorens, adstat ipse juxta Palmam. In alio cum eadem inscriptione signum est, quod dextera alte innititur pilo, lava sceptrum gestat, lavumque pedem jacenti galeæ superponit.

JACTURA. CAP. IX.

Contra vero, vel dejecta, vel casu aliquo vitata, jactura imminentis prodigium habebatur: vel <sup>Palma a-
nea Arbo-
minsum.</sup> Cui ænea illa, quam Athenienses in Delphici Apollinis templo dedicarant, rei adversus Medos feliciter gestæ monumentum. Paulo ante quam adversus Syracusanos moverent, in faultæ signum expeditionis fuit: quod ejus fructus, qui ex auro constabant, Corvi, alites inauspicatæ, pluribus diebus impetierunt, eosque partim devorant, partim dejecerunt.

NUPTIÆ. CAP. X.

Sed cur nuptiarum etiam significatum in palma dissimulemus? qui picturâ hujusce rei tam elegantem legerimus apud Philostratum, Imaginibus, qui paludibus & fluviis hoc superaddit ornamentum, Palmarum quippe veluti fornicibus ductum, pontem fluvio superinjectum. Nam cum Palma <sup>Palma, ma-
ri & femi-
na amor.</sup> rum alia mas, alia femina sit, invicemque maritali quadam copula conjugentur, maresque attrahant ad sese feminas, neque illæ congressum, quantumcumque admitti possunt, aufugiant, sed ultro ramis ab utraque vicissim contra ad osculum quodammodo exporrectis, manifesta dent mutui desiderii signa, is duss, & hujus scilicet & illius sexus Palmas in ripis fluvii oppositas è regione statuit. Hic vero mas amore correptus plurimum incurvatur, atque sese supra fluvium protendit. Femina vero, quantumlibet procul sita sit, neque apprehendi possit, inclinat se tamen, & obsequii quoddam & ipsa studiū præ se fert. Aquam itaque quodam veluti ponte conjungunt, difficili tamen & inaccessio transitu, propter foliorum asperitatem. Hanc utique speciem ex Philostrato qui pinxerit, nuptiarum & conjugalis amoris hieroglyphicum, ex ipsius naturæ gremio desumptum, summa etiam cum venustate descripserit. Quo vero major huic argumento sit fides, eam palmarii diligentiam adhibent, ut mares eo saltem intervallo à feminis distent, ut pulvis ventorum flatibus à foliis sublatus in fecminarum folia incidat, quod satis ad fecunditatem facere compertum est. Sed mirum dictu, quod si qua procul, à mare abstiterit, ut neque pulvis, neque aura, odorve ejus ad eam permeare possit, excogitaverunt coloni funem à mare religatum ad fecminam usque producere, atque ita quasi maritali vinculo copulatam, masculo viri clanculum pro funem irrepente fecundam fieri, quæ prius in ea sterile secebat solitudine. Diophanes auctor Græcus, Florentinum citat, qui suis in Georgicis multa de Palmæ amore conscripsit, contabescere eam maris desiderio, quod nulla dissimulatione profiteatur, modo radices versus eum porrigens, modo verticis in eum proclinatione, fructum ferre pernegando, agricolamque demum cogi amantem huic investigare, qui multas Palmas mares manu amplexuque contingat, mox ad amore peritum rediens, eam amplexetur, attrectetque manibus. Flores quoque mari prius impositos tollat, & supra fecminæ verticem imponat. Quæ ne quis fabulosa suspicetur, illiusmodi amoris exemplum atque conjugii nostro dedere tempore. Siquidem vir clariss. Jo. Pontano, homo minime futilis, & quem fabulas pro historia, de re maxime suo tempore omnibus conspicua, scribere puduisset, duas celebrat Palmas, marem unum Brundusii, fecminam alteram Hydrunti, quæ diu steriles permanserint, donec scilicet paulatim succrescentes, nondum alteram altera contueri poterat: ubi vero tantum a D dolevit, ut sese in vicem conspiciere potuerint, longo quantumlibet multorum stadiorum tractu distidentes sanctificare ceperint. Sed cur non ipsum audiamus?

Brundusii ^{Arbor} Arboris longe viret ardua terris

Abor, laudatis usque petita locis.

Alteram Hydruntinis in saltibus amula Palma,

Illam virum referens hæc muliebre decus.

Non uno crevere solo, distantibus agris,

Nulla loci facies, nec socialis amor.

Permansit sine prole diu, sine fructibus arbor

Utique frondosa & sine fruge comia,

Ast postquam patulos suderunt brachia ramos,

Cepere & calo liberiore frui.

Frondosque apices se conspexere virique

Illam sui vulvis, conjugis ille sua:

Hausere & blandum venis sitientibus ignem,

Optatos fetus sponte tulere sua:

Ornarunt ramos gemmis (mirabile dictu)

Implevere suos melle liquente favos.